

[Funck Jensen.]

ikke anledning til at få hele dette forhold undersøgt af sagkundskaben? Det er jo nemlig en kendsgerning, at heste holder 2—3 gange så længe, blive 2—3 gange så gamle, når de anvendes i landbruget.

I § 7 står der, at den, der vil affive et dyr, skal sikre sig, at dyret dræbes så hurtigt og så smertefrit som muligt. Man kan ikke undlade at komme med et lille hjertesuk, når man læser denne paragraf, og udtrykke ønsket om, at der var en lov, hvorefter der gjaldt det samme for mennesker.

I § 9 står der, at kupering af halen på heste ikke må finde sted, uden at det af lægelige hensyn er påkrævet. Det vil jeg gerne udtrykke min glæde over.

Endelig vil jeg omtale § 12, hvori der står: „Om tilladelse til at foretage smerteforyldende forsøg med dyr i videnskabeligt øjemed gælder, hvad der derom er foreskrevet i den til enhver tid gældende lovgivning.“ Som det fremgår af landstingsudvalgets betænkning, har der til landstingsudvalget været rettet forskellige henvendelser, bl. a. en henvendelse om ændring af reglerne i vivisektionsloven, og i betænkningen hedder det herom — jeg tillader mig kort at citere —:

„Der er i udvalget enighed om, at spørgsmålet om en revision af den gældende vivisektionslovgivning ikke hører ind under en revision af den gældende lov om værn for dyr, idet der gælder en særlig lov — lov af 13. marts 1891 — for vivisektion, i tilslutning til hvilken der under 27. april 1929 er udsendt en bekendtgørelse af justitsministeriet angående tilsyn med benyttelse af vivisektionstilladelser. Med denne bekendtgørelse har udvalget gjort sig bekendt. På den anden side finder udvalget, at det vil være naturligt, at de gældende regler om vivisektion tages op til revision, og henstiller til justitsministeren, at dette sker.“

Denne henstilling vil jeg gerne understrege og gøre til min, idet jeg opfordrer den højtærede justitsminister til at foranledige, at dette spørgsmål om en revision af vivisektionsloven tages op. Der har jo i det sidste halve års tid været en hel del røre angående dette spørgsmål; der har været skrevet meget om det i bladene, og der er fra forskellige sider sket henvendelse til

landstingsudvalget. Der er også sket henvendelser til mig om dette spørgsmål, navnlig fra en mand, hvem dette spørgsmål ligger meget stærkt på hjerte, pastor Tage Damsgaard, Esbjerg. Han har sendt mig et helt forslag til en ny vivisektionslov. Hvis dette forslag har interesse for den højtærede justitsminister, står det til disposition.

Jeg vil slutte med at udtrykke håb om, at denne sag virkelig tages op og føres frem til en tilfredsstillende løsning, fordi en dyreværnslov jo i virkeligheden ikke er konsekvent, hvis der ikke findes en vivisektionslov, der er i overensstemmelse med den.

Kaj Hansen: Det forslag til en dyreværnslov, der her foreligger, betyder et afgjort fremskridt, og mit parti kan fuldtud gå ind for det.

Der står bl. a. i dette lovforslag, at det er forbudt at slå dyr med genstande, der er egnede til at volde dyret beskadigelser eller stærke smerter, og det er jo udmærket, men så langt er man endnu ikke nået med hensyn til mennesker, idet det jo i skoler og opdragelsesanstalter fortsat er tilladt at slå børn med genstande, der volder stærke smerter. Nu da vi får denne dyreværnslov, håber vi, at den højtærede undervisningsminister vil tage det andet spørgsmål op, således at vi også på det område kan komme et godt stykke frem.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres overordentlig venlige modtagelse af lovforslaget. Det er rigtigt, som de ærede ordførere hr. Holmberg og hr. Axel Sørensen omtalte, at slagtningsmetoderne ikke er medtaget i dette lovforslag, og det skyldes, at der for tiden sidder et udvalg til at overveje disse problemer, ikke mindst til undersøgelse af den såkaldte schächtning, men det er også rigtigt, at justitsministeren har lovet, at rigsdagen, lige så snart dette udvalg har afgivet beretning, skal blive gjort bekendt dermed. I denne forbindelse vil det også være naturligt at nævne, som den ærede ordfører hr. Funck Jensen var inde på, at reglerne om vivisektion heller ikke er med i dette lovforslag. Der var i landstingsudvalget enighed om, at vivisektionslovgivningen ikke hører ind under dyreværnsloven, men på den anden side fandt udvalget,